

Službeni list

Europske unije

L 151

Hrvatsko izdanje

Zakonodavstvo

Svezak 57.

21. svibnja 2014.

Sadržaj

I. Zakonodavni akti

DIREKTIVE

- ★ Direktiva 2014/62/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o kaznenopravnoj zaštiti eura i drugih valuta od krivotvorenja, kojom se zamjenjuje Okvirnu odluku Vijeća 2000/383/PUP 1

ODLUKE

- ★ Odluka br. 534/2014/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o pružanju makrofinancijske pomoći Republici Tunisu 9

II. Nezakonodavni akti

MEĐUNARODNI SPORAZUMI

- ★ Odluka Vijeća 2014/293/ZVSP od 15. travnja 2014. o potpisivanju i sklapanju Sporazuma između Europske unije i Švicarske Konfederacije o sudjelovanju Švicarske Konfederacije u vojnoj misiji Europske unije za doprinos osposobljavanju oružanih snaga Malija (EUTM Mali) 16

Sporazum između Europske unije i Švicarske Konfederacije o sudjelovanju Švicarske Konfederacije u vojnoj misiji Europske unije za doprinos osposobljavanju oružanih snaga Malija (EUTM Mali) 18

HR

Akti čiji su naslovi tiskani običnim slovima jesu oni koji se odnose na svakodnevno upravljanje poljoprivrednim pitanjima, a općenito vrijede ograničeno razdoblje.

Naslovi svih drugih akata tiskani su masnim slovima, a prethodi im zvjezdica.

UREDBE

Provedbena uredba Komisije (EU) br. 535/2014 od 20. svibnja 2014. o utvrđivanju paušalnih uvoznih vrijednosti za određivanje ulazne cijene određenog voća i povrća	22
--	----

ODLUKE

★ Odluka Vijeća 2014/294/ZVSP od 20. svibnja 2014. o izmjeni Odluke 2013/233/ZVSP o misiji Europske unije za pomoć u integriranom upravljanju granicama u Libiji (EUBAM Libya)	24
--	----

I.

(Zakonodavni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2014/62/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 15. svibnja 2014.

o kaznenopravnoj zaštiti eura i drugih valuta od krivotvorenja, kojom se zamjenjuje Okvirnu odluku Vijeća 2000/383/PUP

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 83. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Kao jedinstvena valuta koju dijele države članice euro područja, euro je postao važan čimbenik u gospodarstvu Europske unije i svakodnevnom životu njezinih građana. Međutim, od njegova uvođenja 2002. on je kao valuta bio stalna meta skupina organiziranog kriminala koje se bave krivotvorenjem novca pri čemu je krivotvorenjem eura prouzročena financijska šteta od najmanje 500 milijuna eura. U interesu je Unije kao cjeline da se suprotstavlja svakoj aktivnosti krivotvorenja kojom se može ugroziti autentičnost eura te da progoni takve aktivnosti.
- (2) Krivotvoreni novac ima znatne negativne posljedice na društvo. Njime se nanosi šteta građanima i poduzećima kojima se krivotvoreni novac ne nadoknađuje, čak ni kad je primljen u dobroj vjeri. Mogao bi izazvati zabrinutost potrošača u pogledu nedovoljne zaštite gotovine i strah od primitka krivotvorenih novčanica i kovanica. Stoga je od ključne važnosti osigurati povjerenje građana, poduzeća i financijskih institucija u autentičnost novčanica i kovanica u svim državama članicama kao i u trećim zemljama.
- (3) Bitno je osigurati da se djelotvornim i učinkovitim kaznenopravnim mjerama u svim državama članicama zaštiti euro i sve druge valute čiji je optjecaj u svim državama članicama na odgovarajući način zakonski odobren.
- (4) Uredbom Vijeća (EZ) br. 974/98 ⁽⁴⁾ obvezuju se države članice čija je valuta euro da osiguraju odgovarajuće sankcije protiv krivotvorenja i falsificiranja novčanica i kovanica eura.

⁽¹⁾ SL C 179, 25.6.2013., str. 9.⁽²⁾ SL C 271, 19.9.2013., str. 42.⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 16. travnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 6. svibnja 2014.⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 974/98 od 3. svibnja 1998. o uvođenju eura (SL L 139, 11.5.1998., str. 1.).

- (5) Uredbama Vijeća (EZ) br. 1338/2001 ⁽¹⁾ i (EZ) br. 1339/2001 ⁽²⁾ utvrđuju se mjere koje su potrebne za zaštitu eura od krivotvorenja, posebno mjere za povlačenje krivotvorenih novčanica i kovanica eura iz optjecaja.
- (6) Međunarodnom konvencijom o sprečavanju krivotvorenja novca potpisanom u Ženevi 20. travnja 1929. i njezinim Protokolom („Ženevska konvencija”) ⁽³⁾ utvrđuju se pravila za djelotvorno sprečavanje, kazneni progon i kažnjavanje kaznenog djela krivotvorenja novca. Njome se posebice nastoji osigurati mogućnost određivanja strogih kaznenih i drugih sankcija za kaznena djela krivotvorenja novca. Sve ugovorne stranke Ženevske konvencije moraju primijeniti načelo nediskriminacije na valute koje nisu njihova domaća valuta.
- (7) Ovom se Direktivom nadopunjuju navedene odredbe i državama članicama olakšava primjena Ženevske konvencije. U tu je svrhu važno da države članice budu stranke Ženevske konvencije.
- (8) Ova se Direktiva nadovezuje na Okvirnu odluku Vijeća 2000/383/PUP ⁽⁴⁾ i ažurira je. Ona nadopunjuje tu Okvirnu odluku dodatnim odredbama o mjeri sankcija, istražnim alatima te analizi, utvrđivanju i otkrivanju krivotvorenih novčanica i kovanica eura tijekom sudskih postupaka.
- (9) Ovom bi se Direktivom trebalo zaštititi sve novčanice i kovanice čiji je optjecaj zakonski odobren, bez obzira na to jesu li izrađene od papira, metala ili nekog drugog materijala.
- (10) Zaštita eura i drugih valuta iziskuje zajedničku definiciju kaznenih djela povezanih s krivotvorenjem novca te zajedničke, djelotvorne, razmjerne i odvraćajuće sankcije kako za fizičke tako i za pravne osobe. Kako bi se osigurala usklađenost sa Ženevskom konvencijom, ovom Direktivom trebalo bi osigurati kažnjivost istih kaznenih djela kao i u Ženevskoj konvenciji. Stoga bi izrada krivotvorenih novčanica i kovanica te njihovo stavljanje u optjecaj trebali predstavljati kazneno djelo. Važne pripremne radnje za ta kaznena djela, na primjer proizvodnja uređaja za krivotvorenje i njihovih dijelova, trebalo bi kažnjavati zasebno. Zajednički cilj tih definicija kaznenih djela trebalo bi biti odvraćanje od bilo kakva rukovanja krivotvorenim novčanicama i kovanicama, uređajima i drugim sredstvima za krivotvorenje.
- (11) Zloupotreba zakonitih postrojenja ili materijala ovlaštenih tiskara ili kovnica novca za proizvodnju neovlaštenih novčanica i kovanica u svrhu prijevare također bi trebala predstavljati kazneno djelo. Takva zloupotreba uključuje situaciju kada nacionalna središnja banka ili kovnica novca ili druga ovlaštena djelatnost proizvede novčanice ili kovanice koje premašuju kvotu koju je odobrila Europska središnja banka („ESB”). Ona također uključuje situaciju kada zaposlenik ovlaštene tiskare ili kovnice novca zloupotrabu postrojenja za vlastite potrebe. Takve radnje trebale bi biti kažnjive kao kazneno djelo čak i ako odobrene količine nisu premašene jer proizvedene novčanice i kovanice nakon puštanja u optjecaj ne bi bilo moguće razlikovati od odobrenog novca.
- (12) Novčanice i kovanice koje ESB ili nacionalne središnje banke i kovnice novca još nisu službeno izdale također bi trebale biti zaštićene ovom Direktivom. Tako bi, na primjer, kovanice eura s novim nacionalnim stranama ili nove serije novčanica eura trebalo zaštititi prije nego što budu službeno puštene u optjecaj.
- (13) Poticanje, sudioništvo i pokušaj počinjenja glavnih kaznenih djela krivotvorenja, uključujući zloupotrebu zakonitih postrojenja ili materijala i uključujući krivotvorenje novčanica i kovanica koje još nisu izdane, ali su namijenjene puštanju u optjecaj, trebalo bi također prema potrebi sankcionirati. Ovom se Direktivom ne zahtijeva od država članica da kažnjivim učine pokušaj počinjenja kaznenog djela povezanoga s uređajem za krivotvorenje ili njegovim dijelom.
- (14) Namjera bi trebala biti dijelom svih sastavnih elemenata kaznenih djela utvrđenih ovom Direktivom.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1338/2001 od 28. lipnja 2001. o utvrđivanju mjera potrebnih za zaštitu eura od krivotvorenja (SL L 181, 4.7.2001., str. 6.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1339/2001 od 28. lipnja 2001. o proširenju učinaka Uredbe (EZ) br. 1338/2001 o utvrđivanju mjera potrebnih za zaštitu eura od krivotvorenja na one države članice koje nisu usvojile euro kao svoju jedinstvenu valutu (SL L 181, 4.7.2001., str. 11.).

⁽³⁾ Br. 2623, str. 372. Liga naroda – zbirka ugovora 1931.

⁽⁴⁾ Okvirna odluka Vijeća 2000/383/PUP od 29. svibnja 2000. o povećanju zaštite kaznenim i drugim sankcijama protiv krivotvorenja povezanoga s uvođenjem eura (SL L 140, 14.6.2000., str. 1.).

- (15) Krivotvorenje novca se u državama članicama oduvijek kažnjava teškim kaznenim sankcijama. Razlog tome leži u ozbiljnoj prirodi i utjecaju tih kaznenih djela na građane i poduzeća te u potrebi da se osigura povjerenje građana i poduzeća u autentičnost eura i drugih valuta. To je posebice točno za euro, koji je jedinstvena valuta više od 330 milijuna ljudi u euro području i predstavlja drugu po važnosti međunarodnu valutu.
- (16) Države članice trebale bi u svojem nacionalnom pravu predvidjeti kaznene sankcije u skladu s odredbama prava Unije o borbi protiv krivotvorenja novca. Te bi sankcije trebale biti djelotvorne, razmjerne i odvraćajuće te bi trebale uključivati kazne zatvora. Najniži prag maksimalnog trajanja kazne zatvora predviđene ovom Direktivom za njome utvrđena kaznena djela trebao bi se primjenjivati barem na najozbiljnije oblike tih kaznenih djela.
- (17) Mjere tih sankcija trebale bi biti djelotvorne i odvraćajuće, no ne bi trebale prelaziti ono što je razmjerno za takva kaznena djela. Iako bi namjerno daljnje širenje krivotvorenog novca koji je primljen u dobroj vjeri moglo, u nacionalnom pravu država članica, biti sankcionirano drukčijom vrstom kaznih sankcija, među ostalim i novčanim kaznama, tim bi se nacionalnim pravima trebala predvidjeti kazna zatvora kao najteža sankcija. Ako je za fizičke osobe zapriječena kazna zatvora to će u cijeloj Uniji imati snažan odvraćajući učinak na potencijalne kriminalce.
- (18) Budući da se ovom Direktivom uspostavljaju minimalna pravila, države članice mogu donijeti ili zadržati stroža pravila za kaznena djela krivotvorenja novca.
- (19) Ovom se Direktivom ne dovode u pitanje opća pravila i načela nacionalnog kaznenog prava o izricanju i izvršavanju kazni u skladu s konkretnim okolnostima svakog pojedinačnog slučaja.
- (20) Budući da povjerenje u autentičnost novčanica i kovanica može također biti narušeno ili ugroženo radnjama pravnih osoba, pravne osobe trebale bi biti odgovorne za kaznena djela počinjena u njihovo ime.
- (21) Kako bi se zajamčio uspjeh istraga i kaznenog progona kaznenih djela krivotvorenja novca, oni koji su odgovorni za istraživanje i kazneni progon takvih kaznenih djela trebali bi imati mogućnost korištenja djelotvornih istražnih alata poput onih koji se koriste u borbi protiv organiziranog kriminala ili drugih ozbiljnih kaznenih djela. Takvi bi alati, prema potrebi, mogli uključivati primjerice prisluškivanje komunikacija, prikriveni nadzor uključujući elektronički nadzor, nadzor bankovnih računa i druge financijske istrage. Uzimajući u obzir, između ostalog, načelo proporcionalnosti, korištenje takvim alatima u skladu s nacionalnim pravom trebalo bi prilagoditi prirodi i težini kaznenih djela koja se istražuju. Trebalo bi poštovati pravo na zaštitu osobnih podataka.
- (22) Države članice trebale bi uspostaviti svoju jurisdikciju na način koji je sukladan Ženevskoj konvenciji i odredbama o jurisdikciji iz drugog kaznenog prava Unije, to jest jurisdikciju za kaznena djela počinjena na njihovu državnom području i kaznena djela koja su počinili njihovi državljani, pri čemu valja ukazati na činjenicu da je progon kaznenih djela u pravilu najbolje provoditi u okviru kaznenopravnog sustava zemlje u kojoj su počinjena.
- (23) Budući da euro ima istaknutu ulogu u gospodarstvu i društvu Unije te je kao valuta od svjetskog značenja izložen posebnoj ugrozi, o čemu svjedoči postojanje velikog broja tiskara smještenih u trećim zemljama, to iziskuje dodatnu mjeru za njegovu zaštitu. Stoga bi trebalo uspostaviti jurisdikciju za kaznena djela vezana za euro počinjena izvan državnog područja države članice u slučaju kada se počinitelj nalazi na državnom području te države članice i nije izručen ili kada su krivotvorene novčanice ili kovanice eura vezane za kazneno djelo otkrivene u toj državi članici.

S obzirom na objektivno različite situacije država članica čija je valuta euro, potrebno je da se obveza uspostavljanja takve jurisdikcije primjenjuje samo na te države članice. Za potrebe kaznenog progona kaznenih djela utvrđenih člankom 3. stavkom 1. točkom (a) i člankom 3. stavcima 2. i 3., kada se ona odnose na članak 3. stavak 1. točku (a), kao i u slučaju poticanja, sudioništva te pokušaja počinjenja tih kaznenih djela, uspostavljanje jurisdikcije ne bi trebalo podlijegati uvjetu da ta ponašanja moraju, na mjestu na kojem su počinjena, predstavljati kazneno djelo. Pri izvršavanju takve jurisdikcije države članice trebale bi uzeti u obzir je li se za ta kaznena djela progon provodio u okviru kaznenopravnog sustava zemlje u kojoj su ona počinjena i trebale bi poštovati načelo razmjernosti, posebno u pogledu presuda treće zemlje za iste radnje.

- (24) U slučaju eura, utvrđivanje krivotvorenih novčanica i kovanica eura centralizirani su u nacionalnim centrima za analizu, odnosno u nacionalnim centrima za analizu kovanica koji su određeni ili osnovani u skladu s Uredbom (EZ) br. 1338/2001. Analiza, utvrđivanje i otkrivanje krivotvorenih novčanica i kovanica eura trebali bi također biti mogući za vrijeme sudskih postupaka koji su u tijeku kako bi se ubrzalo otkrivanje izvora proizvodnje krivotvorina u određenoj kaznenoj istrazi ili kaznenom postupku i kako bi se izbjeglo i spriječilo daljnje puštanje u optjecaj takve vrste krivotvorina, uz odgovarajuće poštovanje načela pravičnog i djelotvornog suđenja. To bi pridonijelo učinkovitosti suzbijanja kaznenih djela krivotvorenja i istodobno bi povećalo broj prijenosa oduzetih krivotvorina za vrijeme kaznenih postupaka koji su u tijeku, podložno ograničenim iznimkama kada bi se trebalo omogućiti samo pristup krivotvorinama. Općenito, nadležna tijela trebala bi odobriti fizički prijenos krivotvorina u nacionalne centre za analizu i nacionalne centre za analizu kovanica. Pod određenim okolnostima, primjerice kada se dokazni materijal u kaznenim postupcima sastoji od samo nekoliko krivotvorenih novčanica ili kovanica, ili kada bi fizički prijenos za posljedicu imao rizik uništenja dokaza poput otisaka prstiju, nadležna bi tijela umjesto toga trebala moći odlučiti da omoguće pristup tim novčanicama i kovanicama.
- (25) Postoji potreba prikupljanja usporedivih podataka o kaznenim djelima utvrđenima ovom Direktivom. Kako bi se stekla cjelovitija slika o problemu krivotvorenja na razini Unije te time pridonijelo oblikovanju djelotvornijeg odgovora, države članice trebale bi Komisiji slati relevantne statističke podatke vezane za broj kaznenih djela u području krivotvorenih novčanica i kovanica te broj osoba protiv kojih je kazneni progon pokrenut i koje su osuđene.
- (26) Kako bi se ostvario cilj borbe protiv krivotvorenja novčanica i kovanica eura, trebalo bi, u skladu s odgovarajućim postupcima iz Ugovora, nastojati ostvariti sklapanje sporazuma s trećim zemljama, posebno s onim zemljama koje koriste euro kao valutu.
- (27) Ovom Direktivom poštuju se temeljna prava i slijede načela priznata Poveljom o temeljnim pravima Europske unije, ponajprije pravo na slobodu i sigurnost, poštovanje privatnog i obiteljskog života, sloboda izbora zanimanja i pravo na rad, sloboda poduzetništva, pravo na vlasništvo, pravo na djelotvoran pravni lijek i na pravično suđenje, pretpostavka nedužnosti i pravo na obranu, načela zakonitosti i proporcionalnosti kaznenih djela i kazni, kao i pravo na izbjegavanje dvostrukog suđenja ili kažnjavanja zbog istog kaznenog djela. Ovom se Direktivom nastoji osigurati potpuno poštovanje ovih prava i načela i trebalo bi je u skladu time provesti.
- (28) Ovom se Direktivom nastoje izmijeniti i proširiti odredbe Okvirne odluke 2000/383/PUP. Budući da su izmjene koje treba provesti znatne po svom broju i prirodi, tu bi Okvirnu odluku radi postizanja jasnoće trebalo u cijelosti zamijeniti za države članice koje su ovom Direktivom obvezane.
- (29) S obzirom na to da cilj ove Direktive, a to je zaštita eura i drugih valuta od krivotvorenja, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog svog opsega i učinaka on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj Uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (30) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola (br. 22) o stajalištu Danske priloženog UEU-u i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije („UFEU”), Danska ne sudjeluje u donošenju ove Direktive te ona nije obvezujuća za nju niti se na nju primjenjuje.
- (31) U skladu s člankom 3. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske u pogledu područja slobode, sigurnosti i pravde koji se nalazi u prilogu UEU-u i UFEU-u, Irska je obavijestila o svojoj želji da sudjeluje u donošenju i primjeni ove Direktive.
- (32) U skladu s člancima 1., 2. i 4.a stavkom 1. Protokola (br. 21) o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske u pogledu područja slobode, sigurnosti i pravde, koji se nalazi u prilogu UEU-u i UFEU-u, i ne dovodeći u pitanje članak 4. tog Protokola, Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje u donošenju ove Direktive te ona nije obvezujuća za nju niti se na nju primjenjuje.

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Sadržaj

Ovom Direktivom utvrđuju se minimalna pravila o definiranju kaznenih djela i sankcija u području krivotvorenja eura i drugih valuta. Njome se također uvode zajedničke odredbe za jačanje borbe protiv tih kaznenih djela i poboljšavanje istrage o njima te osiguravanje bolje suradnje u borbi protiv krivotvorenja.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „novac” znači novčanice i kovanice čiji je optjecaj zakonski одобren, uključujući novčanice i kovanice eura čiji je optjecaj zakonski одобren na temelju Uredbe (EZ) br. 974/98;
- (b) „pravna osoba” znači svaki subjekt koji prema mjerodavnom pravu ima pravnu osobnost, uz iznimku država ili javnih tijela pri izvršavanju javnih ovlasti te javnih međunarodnih organizacija.

Članak 3.

Kaznena djela

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da sljedeće radnje, ako su počinjene s namjerom, budu kažnjive kao kazneno djelo:

- (a) svaka prijevarena izrada ili izmjena novca, bez obzira na primijenjena sredstva;
- (b) prijevarno puštanje u optjecaj krivotvorenog novca;
- (c) uvoz, izvoz, prijevoz, primanje ili pribavljanje krivotvorenog novca s ciljem njegova puštanja u optjecaj uz znanje o tome da se radi o krivotvorini;
- (d) neovlaštena izrada, primanje, pribavljanje ili posjedovanje
 - i. uređaja, predmeta, računalnih programa i podataka te svih drugih sredstava posebno prilagođenih krivotvorenju ili izmjeni novca; ili
 - ii. sigurnosnih obilježja kao što su hologrami, vođeni žigovi ili drugi sastavni dijelovi novca koji služe za zaštitu od krivotvorenja.

2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su radnje iz stavka 1. točaka (a), (b) i (c) kažnjive također u pogledu novčanica ili kovanica koje se proizvode ili koje su se proizvodile korištenjem zakonitih postrojenja ili materijala uz kršenje prava u skladu s kojima ili uvjeta pod kojima nadležna tijela smiju izdavati novčanice ili kovanice.

3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su radnje iz stavaka 1. i 2. kažnjive u pogledu novčanica i kovanica koje još nisu izdane, ali su određene za stavljanje u optjecaj kao zakonsko sredstvo plaćanja.

Članak 4.

Poticanje, sudioništvo i pokušaj

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su poticanje ili sudioništvo u kaznenom djelu iz članka 3. kažnjivi kao kaznena djela.

2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da je pokušaj počinjenja kaznenog djela iz članka 3. stavka 1. točaka (a), (b) ili (c), članka 3. stavka 2. ili članka 3. stavka 3. u vezi s radnjama iz članka 3. stavka 1. točaka (a), (b) i (c) kažnjiv kao kazneno djelo.

*Članak 5.***Sankcije za fizičke osobe**

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da radnja iz članka 3. i 4. bude kažnjiva djelotvornim, razmjernim i odvraćajućim kaznenim sankcijama.
2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da kaznena djela iz članka 3. stavka 1. točke (d), kaznena djela iz članka 3. stavka 2. i kaznena djela iz članka 3. stavka 3. u vezi s radnjama iz članka 3. stavka 1. točke (d) budu kažnjiva najtežom sankcijom koja uključuje i mogućnost zatvorske kazne.
3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da kaznena djela iz članka 3. stavka 1. točke (a) i članka 3. stavka 3. u vezi s radnjama iz članka 3. stavka 1. točke (a) budu kažnjiva kaznom zatvora u najduljem trajanju od najmanje osam godina.
4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da kaznena djela iz članka 3. stavka 1. točaka (b) i (c) i članka 3. stavka 3. u vezi s radnjama iz članka 3. stavka 1. točaka (b) i (c) budu kažnjiva kaznom zatvora u najduljem trajanju od najmanje pet godina.
5. U vezi s kaznenim djelima iz članka 3. stavka 1. točke (b) države članice mogu predvidjeti djelotvorne, razmjerne i odvraćajuće kaznene sankcije osim onih iz stavka 4. ovog članka, uključujući novčane kazne i kazne zatvora, ako je krivotvoreni novac primljen bez znanja da se radi o krivotvorenom novcu, ali je dalje širen uz znanje o tome da je krivotvoren.

*Članak 6.***Odgovornost pravnih osoba**

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pravne osobe mogu biti odgovorne za kaznena djela iz članka 3. i 4. koja u njihovu korist počinio bilo koja osoba samostalno ili kao dio tijela te pravne osobe i čiji se rukovodeći položaj u toj pravnoj osobi zasniva na
 - (a) ovlasti za zastupanje pravne osobe;
 - (b) ovlasti za donošenje odluka u ime pravne osobe; ili
 - (c) ovlasti za provođenje kontrole unutar te pravne osobe.
2. Države članice osiguravaju da pravna osoba može biti odgovorna kada je izostanak nadzora ili kontrole od strane osobe iz stavka 1. ovog članka omogućio da njoj podređena osoba u korist te pravne osobe počinio kazneno djelo iz članka 3. i 4.
3. Odgovornost pravne osobe iz stavaka 1. i 2. ovog članka ne isključuje kazneni progon fizičkih osoba koje su uključene kao počinitelji, poticatelji ili sudionici u počinjenju kaznenih djela iz članka 3. i 4.

*Članak 7.***Sankcije za pravne osobe**

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se protiv pravne osobe odgovorne na temelju članka 6. mogu izreći djelotvorne, razmjerne i odvraćajuće sankcije, koje uključuju kaznene ili nekaznene novčane kazne, a mogu uključivati i druge sankcije kao što su

- (a) ukidanje prava na javne naknade ili pomoć;
- (b) privremena ili stalna zabrana obavljanja trgovačke djelatnosti;
- (c) stavljanje pod sudski nadzor;
- (d) sudski nalog za likvidaciju;
- (e) privremeno ili trajno zatvaranje ustanova koje su korištene za počinjenje kaznenog djela.

Članak 8.**Jurisdikcija**

1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi uspostavila svoju jurisdikciju nad kaznenim djelima iz članka 3. i 4., kada

(a) je djelo potpuno ili djelomično počinjeno na njezinu državnom području; ili

(b) je počinitelj njezin državljanin.

2. Svaka država članica čija je valuta euro poduzima potrebne mjere kako bi uspostavila svoju jurisdikciju za kaznena djela iz članka 3. i 4. počinjena izvan njezina državnog područja, barem kad se ona odnose na euro i kada

(a) se počinitelj nalazi na državnom području te države članice i nije izručen; ili

(b) su na državnom području te države članice otkrivene krivotvorene novčanice ili kovanice eura povezane s tim kaznenim djelom.

U svrhu kaznenog progona kaznenih djela iz članka 3. stavka 1. točke (a), članka 3. stavaka 2. i 3., kada se ona odnose na članak 3. stavak 1. točku (a), kao i u slučaju poticanja, pomaganja i pokušaja počinjenja tih kaznenih djela, svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da njezina jurisdikcija ne bude podložna uvjetu da ta ponašanja moraju, na mjestu na kojem su počinjena, predstavljati kazneno djelo.

Članak 9.**Istražni alati**

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da djelotvorni istražni alati, kao što su oni kojima se koristi u slučajevima organiziranog kriminala ili drugim slučajevima teškog kriminala, budu dostupni osobama, jedinicama ili službama koje su odgovorne za istraživanje ili kazneni progon kaznenih djela iz članka 3. i 4.

Članak 10.**Obveza slanja krivotvorenih novčanica i kovanica eura na analizu i otkrivanje krivotvorina**

Države članice osiguravaju da se tijekom kaznenih postupaka bez odgode dopusti provjera novčanica i kovanica eura za koje se sumnja da su krivotvorene, a koju provode nacionalni centar za analizu i nacionalni centar za analizu kovanica radi analize, utvrđivanja i otkrivanja daljnjih krivotvorina. Nadležna tijela bez odgode, a najkasnije čim je donesena konačna odluka o kaznenim postupcima, šalju neophodne uzorke.

Članak 11.**Statistika**

Države članice najmanje svake dvije godine šalju Komisiji podatke o broju kaznenih djela koja su utvrđena u člancima 3. i 4. te o broju osoba protiv kojih je poduzet kazneni progon i koje su osuđene za kaznena djela koja su utvrđena u člancima 3. i 4.

Članak 12.**Izvjешćivanje od strane Komisije i preispitivanje**

Komisija podnosi izvješće o primjeni ove Direktive Europskom parlamentu i Vijeću do 23. svibnja 2019. U izvješću se procjenjuje u kojoj su mjeri države članice poduzele potrebne mjere za usklađivanje s ovom Direktivom. Izvješće je, ako je to potrebno, popraćeno zakonodavnim prijedlogom.

Članak 13.**Zamjena Okvirne odluke 2000/383/PUP**

Okvirna odluka 2000/383/PUP zamjenjuje se u odnosu na države članice koje su ovom Direktivom obvezane, ne dovodeći u pitanje obveze tih država članica u vezi s rokom za prenošenje Okvirne odluke 2000/383/PUP u nacionalno pravo.

Za države članice koje su obvezane ovom Direktivom, upućivanja na Okvirnu odluku 2000/383/PUP tumače se kao upućivanja na ovu Direktivu.

Članak 14.**Prenošenje**

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 23. svibnja 2016. One odmah o tome obavješćuju Komisiju.

Kad države članice donose ove mjere, te mjere sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se prilikom njihove službene objave na nju upućuje. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donose u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 15.**Stupanje na snagu**

Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 16.**Primatelji**

Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Bruxellesu 15. svibnja 2014.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
D. KOURKOULAS

ODLUKE

ODLUKA br. 534/2014/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 15. svibnja 2014.

o pružanju makrofinancijske pomoći Republici Tunisu

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 212.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Odnosi između Europske unije i Republike Tunisa („Tunis“) razvijaju se unutar okvira Europske politike susjedstva (EPS). Euro-mediteranski sporazum o pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Tunisa, s druge strane ⁽²⁾ („Sporazum o pridruživanju između EU-a i Tunisa“), stupio je na snagu 1. ožujka 1998. Prema Sporazumu o pridruživanju između EU-a i Tunisa, Tunis je finalizirao ukidanje carinske stope na industrijske proizvode u 2008., čime je Tunis postao prva južnomediteranska država koja je ušla u područje slobodne trgovine Unije. Bilateralni politički dijalog i gospodarska suradnja dalje se razvijaju unutar okvira akcijskih planova EPS-a, od kojih bi najnoviji planovi na razmatranju pokrivali razdoblje 2013.–2017.
- (2) Gospodarstvo Tunisa značajno je pogođeno domaćim događajima koji su povezani s događajima na jugu Mediterana, a započeli su krajem 2010., poznati kao „arapsko proljeće“, i regionalnim nemirima koji su uslijedili, posebno u susjednoj Libiji. Ti događaji i slabo globalno gospodarsko okruženje, posebno recesija u europodručju, koje je glavni trgovački i financijski partner Tunisa, imali su vrlo negativan utjecaj na gospodarstvo Tunisa, što je dovelo do usporavanja rasta i stvaranja velikih vanjskih i proračunskih financijskih deficita.
- (3) Nakon svrgavanja predsjednika Ben Alija 14. siječnja 2011., prvi slobodni i demokratski izbori u Tunisu održani su 23. listopada 2011. Nacionalna ustavotvorna skupština zasjeda od tog datuma, i iako politička tranzicija nije prošla bez poteškoća, glavne političke strane uložile su napore da nastave s reformama prema punopravnom demokratskom sustavu.
- (4) Ustav koji je donijela Nacionalna ustavotvorna skupština Tunisa sadrži znatne napretke u području pojedinačnih prava i sloboda te jednakosti spolova, zahvaljujući kojima se Tunis okreće prema demokraciji i vladavini prava.
- (5) Od početka arapskog proljeća Unija je u više navrata naglasila svoju predanu potporu Tunisu u procesu gospodarske i političke reforme. Ta predanost ponovno je potvrđena u studenom 2012. u zaključcima sastanka Vijeća za pridruživanje između Unije i Tunisa. Politička i gospodarska potpora Unije procesu reforme Tunisa u skladu je s politikom Unije prema području južnog Mediterana, kako je utvrđeno u kontekstu EPS-a.

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 16. travnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 6. svibnja 2014.

⁽²⁾ Euro-mediteranski sporazum o pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih države članice, s jedne strane, i Republike Tunisa, s druge strane (SL L 97, 30.3.1998., str. 2.).

- (6) U skladu sa zajedničkom izjavom Europskog parlamenta i Vijeća, usvojenom zajedno s Odlukom 778/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, makrofinancijska pomoć Unije trebala bi biti izvanredan financijski instrument za nezvanu i nenamjensku pomoć za platnu bilancu čija je svrha ponovna uspostava održivog stanja korisnika na području vanjskog financiranja i kojom bi se trebala poduprijeti provedba programa politike kojim su obuhvaćene snažne mjere prilagodbe i mjere strukturnih reformi namijenjene poboljšanju bilance plaćanja, pogotovo za vrijeme trajanja programa, te osnažiti provedba relevantnih sporazuma s Unijom i njezinih programa.
- (7) U travnju 2013. tuniske vlasti i Međunarodni monetarni fond (MMF) postigli su sporazum oko nepreventivnog trogodišnjeg *stand-by* aranžmana („Program MMF-a”) u iznosu od 1 146 milijuna PPV (posebna prava vučenja) za potporu tuniskom programu gospodarske prilagodbe i reforme. Ciljevi programa MMF-a sukladni su svrsi makrofinancijske pomoći Unije, odnosno ublažavanju kratkoročnih poteškoća s bilancom plaćanja, a provedba snažnih mjera prilagodbe sukladna je cilju makrofinancijske pomoći Unije.
- (8) Unija je u okviru redovnog programa za suradnju osigurala 290 milijuna EUR bespovratnih sredstava za razdoblje 2011.–2013. radi potpore programu političke i gospodarske reforme Tunisa. Dodatno je Tunisu u okviru programa „Potpora partnerstvu, reformama i uključivom rastu” (SPRING) dodijeljeno 155 milijuna EUR za razdoblje 2011.–2013.
- (9) Zbog pogoršanja svojeg gospodarskog stanja i izgleda, Tunis je u kolovozu 2013. od Unije zatražio makrofinancijsku pomoć.
- (10) Budući da je Tunis obuhvaćen Europskom politikom susjedstva, trebao bi se smatrati državom koja ispunjava uvjete za primanje makrofinancijske pomoći Unije.
- (11) Budući da još uvijek postoji znatan preostao manjak u vanjskom financiranju u bilanci plaćanja Tunisa i nakon dodjele sredstava MMF-a i drugih multilateralnih institucija te unatoč provedbi snažnih programa gospodarske stabilizacije i reformi u Tunisu, makrofinancijska pomoć Unije koja će biti pružena Tunisu („makrofinancijska pomoć Unije”) smatra se, s obzirom na trenutačne iznimne okolnosti, prikladnim odgovorom na zahtjev Tunisa za potporu gospodarske stabilizacije u kombinaciji s programom MMF-a. Makrofinancijska pomoć Unije pomogla bi gospodarskoj stabilizaciji i programu strukturnih reformi u Tunisu, nadopunjujući sredstva na raspolaganju u okviru financijskog sporazuma s MMF-om.
- (12) Cilj makrofinancijske pomoći Unije trebao bi biti pružanje potpore ponovnom uspostavljanju održivog stanja vanjskog financiranja Tunisa, a time i pružanje potpore njegovom gospodarskom i društvenom razvoju.
- (13) Određivanje iznosa makrofinancijske pomoći Unije temelji se na sveobuhvatnoj kvantitativnoj procjeni preostalih potreba Tunisa za vanjskim financiranjem te se pritom uzima u obzir sposobnost Tunisa za financiranje vlastitim sredstvima, a pogotovo iz međunarodnih pričuva kojima raspolaže. Makrofinancijska pomoć Unije trebala bi nadopunjavati programe i sredstva osigurana putem MMF-a i Svjetske banke. Pri određivanju iznosa pomoći također se uzimaju u obzir očekivani financijski doprinosi multilateralnih donatora te potreba osiguranja pravedne raspodjele tereta između Unije i drugih donatora, kao i već postojeća upotreba drugih instrumenata Unije za vanjsko financiranje u Tunisu te dodana vrijednost sveukupnog angažmana Unije.
- (14) Komisija bi trebala osigurati da je makrofinancijska pomoć Unije pravno i stvarno u skladu s ključnim načelima, ciljevima i mjerama poduzetima u okviru različitih područja vanjskog djelovanja i ostalih relevantnih politika Unije.
- (15) Makrofinancijskom pomoći Unije trebalo bi podupirati vanjsku politiku Unije prema Tunisu. Službe Komisije i Europska služba za vanjsko djelovanje trebale bi blisko surađivati tijekom aktivnosti makrofinancijske pomoći kako bi uskladile i osigurale dosljednost vanjske politike Unije.

⁽¹⁾ Odluka br. 778/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. kolovoza 2013. o pružanju dodatne makrofinancijske pomoći Gruziji (SL L 218, 14.8.2013., str. 15.).

- (16) Makrofinancijskom pomoći Unije trebalo bi podupirati posvećenost Tunisa vrijednostima koje dijeli s Unijom, uključujući demokraciju, vladavinu prava, dobro upravljanje, poštovanje ljudskih prava, održivi razvoj i smanjenje siromaštva, kao i njegovu predanost načelima otvorene, uređene i poštene trgovine.
- (17) Kao preduvjet za odobravanje makrofinancijske pomoći Unije Tunis bi trebao poštovati učinkovite demokratske mehanizme, uključujući višestranački parlamentarni sustav i vladavinu prava, te jamčiti poštovanje ljudskih prava. Osim toga, posebni ciljevi makrofinancijske pomoći Unije trebali bi jačati učinkovitost, transparentnost i odgovornost sustava upravljanja javnim financijama u Tunisu te promicati strukturne reforme kojima su ciljevi potpora održivog i uključivog rasta, stvaranje radnih mjesta i fiskalna konsolidacija. Komisija bi trebala redovito pratiti kako ispunjenje preduvjeta, tako i postizanje tih ciljeva.
- (18) Kako bi se osiguralo da su financijski interesi Unije, povezani s makrofinancijskom pomoći Unije, učinkovito zaštićeni, Tunis bi trebao poduzeti odgovarajuće mjere vezane uz sprečavanje i borbu protiv prijevare, korupcije i drugih nepravilnosti u vezi s pomoći. Osim toga, trebalo bi predvidjeti da Komisija provodi provjere i da Revizorski sud provodi revizije.
- (19) Dodjelom makrofinancijske pomoći Unije ne dovode se u pitanje ovlasti Europskog parlamenta i Vijeća.
- (20) Iznosi rezervacija koji su potrebni za makrofinancijsku pomoć Unije trebali bi biti usklađeni s proračunskim odobrenim sredstvima utvrđenima višegodišnjim financijskim okvirom.
- (21) Komisija bi trebala upravljati makrofinancijskom pomoći Unije. Kako bi se osiguralo da Europski parlament i Vijeće mogu pratiti provedbu ove Odluke, Komisija bi ih trebala redovito obavješćivati o razvoju događaja u odnosu na pomoć i dostavljati im relevantne dokumente.
- (22) Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu ove Odluke, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti. Te ovlasti trebalo bi izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (23) Makrofinancijska pomoć Unije trebala bi podlijezati uvjetima gospodarske politike koji će biti utvrđeni u Memorandumu o razumijevanju. Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti provedbe te radi učinkovitosti, Komisija bi trebala biti ovlaštena pregovarati o tim uvjetima s tuniskim vlastima uz nadzor odbora predstavnika država članica u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011. Temeljem te Uredbe, savjetodavni bi se postupak trebao, kao opće pravilo, primjenjivati u svim slučajevima osim ako je drukčije navedeno u toj Uredbi. S obzirom na mogući važan učinak pomoći iznad 90 milijuna EUR, za iznose koji prelaze taj prag prikladno je koristiti postupak ispitivanja. S obzirom na iznos makrofinancijske pomoći Unije Tunisu, postupak ispitivanja trebao bi se primjenjivati pri donošenju Memoranduma o razumijevanju te u slučaju smanjenja, obustave ili ukidanja pomoći,

DONIJELI SU OVU ODLUKU:

Članak 1.

1. Unija Tunisu stavlja na raspolaganje makrofinancijsku pomoć („makrofinancijska pomoć Unije”) u maksimalnom iznosu od 300 milijuna EUR, s ciljem pružanja potpore gospodarskoj stabilizaciji i reformama u Tunisu. Ta pomoć doprinosi pokrivanju potreba bilance plaćanja Tunisa, kao što je određeno programom MMF-a.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

2. Puni iznos makrofinancijske pomoći Unije daje se na raspolaganje Tunisu u obliku zajmova. Komisija je ovlaštena u ime Unije posuditi potrebna sredstva na tržištima kapitala ili od financijskih institucija i u obliku zajma dodijeliti ih Tunisu. Rok dospijeća zajmova iznosi najviše 15 godina.
3. Dodjelom makrofinancijske pomoći Unije upravlja Komisija u skladu sa sporazumima ili dogovorima postignutima između MMF-a i Tunisa te s glavnim načelima i ciljevima gospodarskih reformi utvrđenih Sporazumom o pridruživanju između EU-a i Tunisa i Akcijskim planom EU-a i Tunisa za razdoblje 2013.–2017. dogovorenim u okviru ESP-a. Komisija redovito obavješćuje Europski parlament i Vijeće o napretku vezanom uz makrofinancijsku pomoć Unije, uključujući isplate te pomoći, te pravovremeno podnosi tim institucijama relevantne dokumente.
4. Makrofinancijska pomoć Unije stavlja se na raspolaganje u razdoblju od dvije i pol godine, počevši od prvog dana nakon stupanja na snagu Memoranduma o razumijevanju iz članka 3. stavka 1. ove Odluke.
5. Ako se potrebe Tunisa za financiranjem tijekom razdoblja isplate makrofinancijske pomoći Unije znatno smanje u usporedbi s prvotnim predviđanjima, Komisija, postupajući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 7. stavka 2., smanjuje iznos pomoći ili tu pomoć obustavlja ili ukida.

Članak 2.

Kao preduvjet za odobravanje makrofinancijske pomoći Unije, Tunis mora poštovati učinkovite demokratske mehanizme, uključujući višestranački parlamentarni sustav i vladavinu prava, te jamčiti poštovanje ljudskih prava.

Komisija prati ispunjavanje tog preduvjeta tijekom trajanja makrofinancijske pomoći Unije.

Ovaj se članak primjenjuje u skladu s Odlukom Vijeća 2010/427/EU ⁽¹⁾.

Članak 3.

1. Komisija se, u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 7. stavka 2., dogovara s tuniskim vlastima o jasno određenoj gospodarskoj politici i financijskim uvjetima, usmjeravajući se na strukturne reforme i dobre javne financije na kojima se temelji makrofinancijska pomoć Unije, a ti će uvjeti biti utvrđeni u Memorandumu o razumijevanju („Memorandum o razumijevanju”) u kojem će biti naveden rok za ispunjenje tih uvjeta. Gospodarska politika i financijski uvjeti utvrđeni u Memorandumu o razumijevanju u skladu su sa sporazumima ili dogovorima iz članka 1. stavka 3., uključujući makroekonomsku prilagodbu i programe strukturne reforme koje je Tunis proveo, uz potporu MMF-a.
2. Cilj je tih uvjeta, posebno, jačanje učinkovitosti, transparentnosti i odgovornosti sustava upravljanja javnim financijama u Tunisu, uključujući za korištenje makrofinancijske pomoći Unije. Pri određivanju mjera politike također se uzima u obzir napredak na području uzajamnog otvaranja tržišta, razvoj uređene i poštene trgovine, kao i drugi prioriteti u kontekstu vanjske politike Unije. Komisija redovito prati napredak u postizanju tih ciljeva.
3. Pojediniosti o financijskim uvjetima makrofinancijske pomoći Unije utvrđuju se Ugovorom o zajmu koji će sklopiti Komisija i tuniske vlasti.
4. Komisija redovito provjerava jesu li uvjeti iz članka 4. stavka 3. i dalje ispunjeni, kao i jesu li gospodarske politike Tunisa u skladu s ciljevima makrofinancijske pomoći Unije. Pritom Komisija blisko surađuje s MMF-om i Svjetskom bankom i, prema potrebi, s Europskim parlamentom i Vijećem.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća 2010/427/EU od 26. srpnja 2010. o uspostavi organizacije i funkcioniranju Europske službe za vanjsko djelovanje (SL L 201, 3.8.2010., str. 30.).

Članak 4.

1. Podložno uvjetima iz stavka 3., Komisija stavlja na raspolaganje makrofinancijsku pomoć Unije u obliku zajma s isplatom u tri rate. Iznos svake rate utvrđuje se u Memorandumu o razumijevanju.
2. Za iznose makrofinancijske pomoći Unije u obliku zajmova formiraju se, prema potrebi, rezervacije, u skladu s Uredbom Vijeća (EZ, Euratom) br. 480/2009 ⁽¹⁾.
3. Komisija odlučuje o isplati rata podložno ispunjenju svih sljedećih uvjeta:
 - (a) preduvjet određen u članku 2.;
 - (b) stalni zadovoljavajući rezultati provedbe programa politike koji sadrži snažne mjere prilagodbe i mjere strukturne reforme potpomognute nepreventivnim kreditnim aranžmanom s MMF-om; i
 - (c) provedba, u određenom roku, uvjeta gospodarske politike i financijskih uvjeta dogovorenih u Memorandumu o razumijevanju.

Druga rata isplaćuje se najranije tri mjeseca nakon isplate prve rate. Treća rata isplaćuje se najranije tri mjeseca nakon isplate druge rate.

4. Ako uvjeti iz stavka 3. nisu ispunjeni, Komisija privremeno obustavlja ili ukida isplatu makrofinancijske pomoći Unije. U takvim slučajevima, ona obavješćuje Europski parlament i Vijeće o razlozima za tu obustavu ili ukidanje.
5. Makrofinancijska pomoć Unije isplaćuje se Središnjoj banci Tunisa. Podložno odredbama koje će se dogovoriti u Memorandumu o razumijevanju, uključujući potvrdu preostalih potreba za proračunskim financiranjem, sredstva Unije mogu se prenijeti tuniskom ministarstvu financija kao krajnjem korisniku.

Članak 5.

1. Poslovi zaduživanja i kreditiranja povezani s makrofinancijskom pomoći Unije izvršavaju se u eurima, koristeći isti datum valute, te ne smiju prouzročiti promjenu ročnosti za Uniju te je ne smiju izložiti valutnim ili kamatnim rizicima ili bilo kakvom drugom komercijalnom riziku.
2. Ako okolnosti to omogućuju i na zahtjev Tunisa, Komisija može poduzeti potrebne mjere kako bi osigurala da se u uvjete kreditiranja uključi odredba o prijevremenoj otplati i da se ista podudara s odgovarajućom odredbom o uvjetima zaduživanja.
3. Ako okolnosti dopuštaju poboljšanje kamatnih stopa na zajam i na zahtjev Tunisa, Komisija može odlučiti refinancirati cijeli zajam ili jedan dio prvotnog zaduženja ili može restrukturirati odgovarajuće financijske uvjete. Operacije refinanciranja ili restrukturiranja provode se u skladu sa stavcima 1. i 4. i ne utječu na produženje dospijeca zaduživanja ili povećanje iznosa nepodmirenog kapitala na dan refinanciranja ili restrukturiranja.
4. Sve troškove koji su nastali za Uniju, a koji se odnose na poslove zaduživanja i kreditiranja u skladu s ovom Odlukom, snosi Tunis.
5. Komisija obavješćuje Europski parlament i Vijeće o razvoju događaja u vezi s poslovima iz stavaka 2. i 3.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ, Euratom) br. 480/2009 od 25. svibnja 2009. o osnivanju Jamstvenog fonda za vanjska djelovanja (SL L 145, 10.6.2009., str. 10.).

Članak 6.

1. Makrofinancijska pomoć Unije provodi se u skladu s Uredbom (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i Delegiranom uredbom Komisije (EU) br. 1268/2012 ⁽²⁾.
2. Provedbom makrofinancijske pomoći Unije upravlja se izravno.
3. Memorandum o razumijevanju i Ugovor o zajmu oko kojeg se treba sporazumjeti s tuniskim vlastima, moraju sadržati odredbe:
 - (a) kojima se osigurava da Tunis redovito provjerava jesu li financijska sredstva odobrena iz općeg proračuna Unije ispravno iskorištena, da poduzima odgovarajuće mjere radi sprečavanja nepravilnosti i prijevара te da, prema potrebi, poduzima pravne radnje s ciljem povrata svih zloupotrijebljenih sredstava isplaćenih na temelju ove Odluke;
 - (b) kojima se osigurava zaštita financijskih interesa Unije, posebno predviđanje posebnih mjera u vezi sa sprečavanjem i suzbijanjem prijevара, korupcije i drugih nepravilnosti koje utječu na makrofinancijsku pomoć Unije, u skladu s Uredbom Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95 ⁽³⁾, Uredbom Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 ⁽⁴⁾ te Uredbom (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾;
 - (c) kojima se izričito dodjeljuje ovlast Komisiji, uključujući Europski ured za borbu protiv prijevара, ili njezinim predstavnicima, da provodi provjere, uključujući provjere i inspekcije na terenu;
 - (d) kojima se izričito dodjeljuje ovlast Komisiji i Revizorskom sudu za provođenje revizija tijekom i nakon razdoblja dostupnosti makrofinancijske pomoći Unije, uključujući revizije dokumentacije te revizije na terenu, poput operativnih procjena; i
 - (e) kojima se osigurava da Unija ostvaruje pravo na prijevremenu otplatu zajma ako je utvrđeno da, u vezi s upravljanjem makrofinancijskom pomoći Unije, Tunis sudjeluje u prijevarama ili korupciji ili u nekoj drugoj nezakonitoj radnji koja šteti financijskim interesima Unije.
4. Tijekom provedbe makrofinancijske pomoći Unije Komisija prati, putem operativnih procjena, kvalitetu financijskih aranžmana Tunisa, administrativne postupke te mehanizme unutarnje i vanjske kontrole koji su relevantni za takvu pomoć.

Članak 7.

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL L 298, 26.10.2012., str. 1.).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 1268/2012 od 29. listopada 2012. o pravilima za primjenu Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL L 362, 31.12.2012., str. 1.).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL L 312, 23.12.1995., str. 1.).

⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevarama i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 15.11.1996., str. 2.).

⁽⁵⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevarama (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL L 248, 18.9.2013., str. 1.).

Članak 8.

1. Svake godine do 30. lipnja Komisija Europskom parlamentu i Vijeću dostavlja izvješće o provedbi ove Odluke u prethodnoj godini, zajedno s ocjenom te provedbe. U tom se izvješću:

- (a) ispituje napredak u provedbi makrofinancijske pomoći Unije;
- (b) procjenjuje gospodarsko stanje i mogućnosti Tunisa, kao i napredak u provedbi mjera politike iz članka 3. stavka 1.;
- (c) navodi poveznica između uvjeta gospodarske politike utvrđenih u Memorandumu o razumijevanju, trenutačne gospodarske i fiskalne uspješnosti Tunisa te odluke Komisije o isplati rata makrofinancijske pomoći Unije.

2. Najkasnije dvije godine nakon isteka razdoblja dostupnosti iz članka 1. stavka 4. Komisija dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o *ex post* ocjeni u kojem se procjenjuju rezultati i djelotvornost isplaćene makrofinancijske pomoći Unije te mjera u kojoj je ta pomoć doprinijela ciljevima pomoći.

Članak 9.

Ova Odluka stupa na snagu trećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 15. svibnja 2014.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
D. KOURKOULAS

II.

(Nezakonodavni akti)

MEĐUNARODNI SPORAZUMI

ODLUKA VIJEĆA 2014/293/ZVSP

od 15. travnja 2014.

o potpisivanju i sklapanju Sporazuma između Europske unije i Švicarske Konfederacije o sudjelovanju Švicarske Konfederacije u vojnoj misiji Europske unije za doprinos osposobljavanju oružanih snaga Malija (EUTM Mali)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak 37., u vezi s člankom 218. stavcima 5. i 6. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir prijedlog Visokog predstavnika Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku,

budući da:

- (1) U članku 8. stavku 3. Odluke Vijeća 2013/34/ZVSP od 17. siječnja 2013. o vojnoj misiji Europske unije za doprinos osposobljavanju oružanih snaga Malija (EUTM Mali) ⁽¹⁾ predviđa se da se detaljni postupci u vezi sa sudjelovanjem trećih država uređuju sporazumima sklopljenima u skladu s člankom 37. Ugovora o Europskoj uniji i u skladu s postupkom iz članka 218. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.
- (2) Dana 10. veljače 2014. Vijeće je donijelo Odluku o odobravanju otvaranja pregovora za Sporazum o sudjelovanju između Europske unije i Švicarske Konfederacije o sudjelovanju Švicarske Konfederacije u vojnoj misiji Europske unije za doprinos osposobljavanju oružanih snaga Malija (EUTM Mali) („Sporazum”).
- (3) Sporazum bi trebalo odobriti,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Sporazum između Europske unije i Švicarske Konfederacije o sudjelovanju Švicarske Konfederacije u vojnoj misiji Europske unije za doprinos osposobljavanju oružanih snaga Malija (EUTM Mali) odobrava se u ime Unije.

Tekst Sporazuma priložen je ovoj Odluci.

Članak 2.

Predsjednik Vijeća ovlašćuje se odrediti osobu(-e) ovlaštenu(-e) za potpisivanje Sporazuma kako bi on obvezivao Uniju.

⁽¹⁾ SL L 14, 18.1.2013., str. 19.

Članak 3.

Ova Odluka stupa na snagu na dan donošenja.

Sastavljeno u Luxembourg 15. travnja 2014.

Za Vijeće
Predsjednica
C. ASHTON

PRIJEVOD

SPORAZUM

između Europske unije i Švicarske Konfederacije o sudjelovanju Švicarske Konfederacije u vojnoj misiji Europske unije za doprinos osposobljavanju oružanih snaga Malija (EUTM Mali)

EUROPSKA UNIJA („EU” ili „Unija”),

s jedne strane, i

ŠVICARSKA KONFEDERACIJA,

s druge strane,

dalje u tekstu zajedno kao „stranke”,

UZIMAJUĆI U OBZIR:

- Odluku Vijeća 2013/34/ZVSP od 17. siječnja 2013. o vojnoj misiji Europske unije za doprinos osposobljavanju oružanih snaga Malija (EUTM Mali) ⁽¹⁾,
- pismo datirano 18. rujna 2013. od ministra na čelu Saveznog ministarstva vanjskih poslova Švicarske Konfederacije u kojemu se nudi doprinos vojnoj misiji Europske unije za doprinos osposobljavanju oružanih snaga Malija (EUTM Mali) ograničen na civilne kapacitete,
- Odluku Političkog i sigurnosnog odbora EUTM Mali/3/2013 od 12. studenoga 2013. o prihvaćanju doprinosa trećih zemalja vojnoj misiji Europske unije za doprinos osposobljavanju oružanih snaga Malija (EUTM Mali) ⁽²⁾,
- Odluku Političkog i sigurnosnog odbora EUTM Mali/2/2013 od 12. studenoga 2013. o osnivanju Odbora doprinositelja za vojnu misiju Europske unije za doprinos osposobljavanju oružanih snaga Malija (EUTM Mali) ⁽³⁾,

SPORAZUMJELE SU SE:

*Članak 1.***Sudjelovanje u misiji**

1. Švicarska Konfederacija pridružuje se Odluci 2013/34/ZVSP te svim drugim odlukama kojima Vijeće Europske unije odluči proširiti misiju EUTM Mali, u skladu s odredbama ovog Sporazuma i svim potrebnim provedbenim dogovorima.
2. Doprinos Švicarske Konfederacije misiji EUTM Mali ne dovodi u pitanje autonomiju Unije u donošenju odluka.
3. Švicarska Konfederacija osigurava da švicarsko osoblje koje sudjeluje u misiji EUTM Mali svoju misiju provodi u skladu s:
 - Odlukom 2013/34/ZVSP i svim mogućim kasnijim izmjenama,
 - planom misije,
 - provedbenim mjerama.

⁽¹⁾ SL L 14, 18.1.2013., str. 19.

⁽²⁾ SL L 320, 30.11.2013., str. 33.

⁽³⁾ SL L 320, 30.11.2013., str. 31.

4. Osoblje koje je Švicarska Konfederacija uputila misiji obavlja svoje obveze i postupa vodeći računa isključivo o interesima misije EUTM Mali.
5. Švicarska Konfederacija pravovremeno obavještuje zapovjednika misije EU-a o svakoj promjeni svojeg sudjelovanja u misiji.

Članak 2.

Status snaga

1. Status osoblja koje je Švicarska Konfederacija dodijelila misiji EUTM Mali uređuje se Sporazumom između Europske unije i Republike Malija o statusu vojne misije Europske unije za doprinos osposobljavanju oružanih snaga Malija (EUTM Mali) ⁽¹⁾ („Sporazum o statusu snaga”), potpisanim 4. travnja 2013.
2. Ne dovodeći u pitanje Sporazum o statusu snaga, Švicarska Konfederacija ostvaruje nadležnost nad svojim osobljem koje sudjeluje u misiji EUTM Mali.
3. Švicarska Konfederacija odgovorna je za rješavanje svih zahtjeva za naknadu štete u vezi sa sudjelovanjem u EUTM-u Mali, bez obzira na to radi li se o zahtjevima koje je primila od strane osoblja ili koji se tiču njezina osoblja. Švicarska Konfederacija odgovorna je za pokretanje svakog postupka, posebno sudskog ili disciplinskog, protiv bilo kojeg člana njezina osoblja, u skladu sa svojim zakonima i propisima.
4. Stranke su suglasne odreći se svih međusobnih zahtjeva, osim ugovornih zahtjeva, u pogledu štete, gubitka ili uništenja imovine koja je u vlasništvu ili koju koristi bilo koja od stranaka, koji proizlaze iz izvršavanja njihovih dužnosti u vezi s aktivnostima u okviru ovog Sporazuma, osim u slučaju grube nepažnje ili namjerne povrede.
5. Švicarska Konfederacija obvezuje se prilikom potpisivanja ovog Sporazuma dati izjavu u pogledu odricanja od potraživanja u odnosu na bilo koju državu koja sudjeluje u misiji EUTM Mali.
6. Unija se obvezuje da će prilikom potpisivanja ovog Sporazuma osigurati da države članice daju izjavu u pogledu odricanja od potraživanja za sudjelovanje Švicarske Konfederacije u misiji EUTM Mali.

Članak 3.

Klasificirani podaci

U kontekstu misije EUTM Mali primjenjuje se Sporazum između Švicarske Konfederacije i Europske unije o sigurnosnim postupcima za razmjenu klasificiranih podataka ⁽²⁾.

Članak 4.

Zapovjedni lanac

1. Švicarsko osoblje koje sudjeluje u misiji EUTM Mali ostaje pod punom nadležnošću svojih nacionalnih nadležnih tijela.
2. Nacionalna nadležna tijela prenose operativno i taktičko zapovjedništvo i/ili nadzor nad svojim snagama i osobljem na zapovjednika misije EU-a. Zapovjednik misije EU-a može prenijeti svoje ovlasti.
3. Švicarska Konfederacija ima jednaka prava i obveze u smislu tekućeg upravljanja misijom kao sudjelujuće države članice EU-a.
4. Zapovjednik misije EU-a može, nakon savjetovanja sa Švicarskom Konfederacijom, bilo kada zatražiti povlačenje doprinosa Švicarske Konfederacije.
5. Švicarska Konfederacija imenuje višeg predstavnika (VP) koji predstavlja njezin nacionalni kontingent u misiji EUTM Mali. VP se savjetuje sa zapovjednikom misije EU-a o svim pitanjima koja utječu na misiju i odgovoran je za svakodnevnu disciplinu u okviru kontingenta.

⁽¹⁾ SL L 106, 16.4.2013., str. 2.

⁽²⁾ SL L 181, 10.7.2008., str. 58.

*Članak 5.***Financijski aspekti**

1. Švicarska Konfederacija snosi sve troškove u vezi s njezinim sudjelovanjem u misiji EUTM Mali.
2. U slučaju smrti, ozlijede, gubitka ili štete nanesene fizičkoj ili pravnoj osobi iz države (država) u kojima se misija provodi, Švicarska Konfederacija je dužna, ako se utvrdi njezina odgovornost, platiti naknadu prema uvjetima predviđenima u Sporazumu o statusu snaga.
3. Unija izuzima Švicarsku Konfederaciju od svakog financijskog doprinosa zajedničkim troškovima misije EUTM Mali.

*Članak 6.***Dogovori o provedbi Sporazuma**

Sve potrebne tehničke i administrativne dogovore pri provedbi ovog Sporazuma sklapaju odgovarajuća nadležna tijela Unije i odgovarajuća nadležna tijela Švicarske Konfederacije.

*Članak 7.***Neispunjavanje obveza**

Ako jedna od stranaka ne ispunjava svoje obveze na temelju ovog Sporazuma, druga stranka ima pravo raskinuti ovaj Sporazum podnošenjem obavijesti uz jednomjesečni otkazni rok.

*Članak 8.***Rješavanje sporova**

Sporovi u vezi s tumačenjem ili primjenom ovog Sporazuma rješavaju se diplomatskim putem između stranaka.

*Članak 9.***Stupanje na snagu i prestanak**

1. Ovaj Sporazum stupa na snagu prvog dana prvog mjeseca nakon što su se stranke međusobno obavijestile o dovršetku unutarnjih postupaka potrebnih u tu svrhu.
2. Ovaj se Sporazum privremeno primjenjuje od dana potpisivanja.
3. Ovaj Sporazum ostaje na snazi dok traje doprinos Švicarske Konfederacije misiji.
4. Svaka stranka može otkazati ovaj Sporazum pisanom obavijesti drugoj stranki. Raskid stupa na snagu 3 mjeseca nakon dana takve obavijesti.

Sastavljeno u Bruxellesu dana dvadeset osmog travnja godine dvije tisuće četrnaeste na engleskom jeziku u dva primjerka.

Za Europsku uniju

Za Švicarsku Konfederaciju

IZJAVE**Izjava za države članice EU-a**

Države članice koje primjenjuju Odluku Vijeća EU-a 2013/34/ZVSP od 17. siječnja 2013. o vojnoj misiji Europske unije za doprinos osposobljavanju oružanih snaga Malija (EUTM Mali) nastojat će, u mjeri u kojoj im to dopuštaju njihovi unutarnji pravni sustavi, u najvećoj mogućoj mjeri odreći se zahtjeva za naknadu štete prema Švicarskoj Konfederaciji u slučaju ozljeda ili smrti njihova osoblja ili štete ili gubitka bilo kakve imovine koja je u njihovom vlasništvu, a koja se koristi u misiji EUTM Mali ako:

- je takve ozljede, smrt, štetu ili gubitak prouzročilo osoblje Švicarske Konfederacije u obavljanju svojih dužnosti povezanih s misijom osposobljavanja EU-a u Maliju, osim u slučaju krajnje nepažnje ili namjere, ili
- su takve ozljede, smrt, šteta ili gubitak nastali zbog uporabe imovine u vlasništvu Švicarske Konfederacije, pod uvjetom da je imovina korištena u vezi s misijom, osim u slučaju krajnje nepažnje ili namjere osoblja misije EUTM Mali iz Švicarske Konfederacije koje koristi tu imovinu.

Izjava za Švicarsku Konfederaciju

Švicarska Konfederacija pri primjeni Odluke Vijeća 2013/34/ZVSP od 17. siječnja 2013. o vojnoj misiji Europske unije za doprinos osposobljavanju oružanih snaga Malija (EUTM Mali) nastojat će, u mjeri u kojoj joj to dopušta njezin unutarnji pravni sustav, u najvećoj mogućoj mjeri odreći se zahtjeva za naknadu štete prema bilo kojoj drugoj državi koja sudjeluje u misiji EUTM Mali u slučaju ozljeda ili smrti svoga osoblja ili štete ili gubitka bilo kakve imovine koja je u njezinom vlasništvu, a koja se koristi u misiji EUTM Mali ako:

- je takve ozljede, smrt, štetu ili gubitak prouzročilo osoblje u obavljanju svojih dužnosti povezanih s misijom EUTM Mali, osim u slučaju krajnje nepažnje ili namjere, ili
 - je takva ozljeda, smrt, šteta ili gubitak nastala zbog uporabe bilo koje imovine u vlasništvu država koje sudjeluju u misiji EUTM Mali, pod uvjetom da je imovina korištena u vezi s misijom, osim u slučaju krajnje nepažnje ili namjere osoblja misije EUTM Mali koje koristi tu imovinu.
-

UREDBE

PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) br. 535/2014

od 20. svibnja 2014.

o utvrđivanju paušalnih uvoznih vrijednosti za određivanje ulazne cijene određenog voća i povrća

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 1234/2007 od 22. listopada 2007. o uspostavljanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i o posebnim odredbama za određene poljoprivredne proizvode (Uredba o jedinstvenom ZOT-u) ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir Provedbenu uredbu Komisije (EU) br. 543/2011 od 7. lipnja 2011. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 za sektore voća i povrća te prerađevina voća i povrća ⁽²⁾, a posebno njezin članak 136. stavak 1.,

budući da:

- (1) Provedbenom uredbom (EU) br. 543/2011, prema ishodu Urugvajске runde multilateralnih pregovora o trgovini, utvrđuju se kriteriji kojima Komisija određuje paušalne vrijednosti za uvoz iz trećih zemalja, za proizvode i razdoblja određena u njezinu Prilogu XVI. dijelu A.
- (2) Paušalna uvozna vrijednost izračunava se za svaki radni dan, u skladu s člankom 136. stavkom 1. Provedbene uredbe (EU) br. 543/2011, uzimajući u obzir promjenjive dnevne podatke. Stoga ova Uredba treba stupiti na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Paušalne uvozne vrijednosti iz članka 136. Provedbene uredbe (EU) br. 543/2011 određene su u Prilogu ovoj Uredbi.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 20. svibnja 2014.

Za Komisiju,
u ime predsjednika,
Jerzy PLEWA
Glavni direktor za poljoprivredu i ruralni razvoj

⁽¹⁾ SL L 299, 16.11.2007., str. 1.

⁽²⁾ SL L 157, 15.6.2011., str. 1.

PRILOG

Paušalne uvozne vrijednosti za određivanje ulazne cijene određenog voća i povrća

(EUR/100 kg)

Oznaka KN	Oznaka treće zemlje ⁽¹⁾	Standardna uvozna vrijednost
0702 00 00	AL	59,1
	MA	41,3
	MK	85,4
	TR	59,9
	ZZ	61,4
0707 00 05	AL	41,5
	MK	42,4
	TR	125,8
0709 93 10	ZZ	69,9
	TR	108,6
	ZZ	108,6
0805 10 20	EG	43,9
	IL	74,1
	MA	40,6
	TR	72,3
	ZA	53,8
0805 50 10	ZZ	56,9
	TR	98,1
	ZA	141,8
	ZZ	120,0
	AR	95,6
0808 10 80	BR	85,3
	CL	96,8
	CN	98,5
	MK	32,3
	NZ	141,6
	US	194,6
	UY	70,3
	ZA	99,1
	ZZ	101,6

⁽¹⁾ Nomenklatura država utvrđena Uredbom Komisije (EZ) br. 1833/2006 (SL L 354, 14.12.2006., str. 19.). Oznakom „ZZ” označava se „drugo podrijetlo”.

ODLUKE

ODLUKA VIJEĆA 2014/294/ZVSP

od 20. svibnja 2014.

o izmjeni Odluke 2013/233/ZVSP o misiji Europske unije za pomoć u integriranom upravljanju granicama u Libiji (EUBAM Libya)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, posebno njegov članak 28., članak 42. stavak 4. i članak 43. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Visokog predstavnika Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku,

budući da:

- (1) Vijeće je 22. svibnja 2013. donijelo Odluku 2013/233/ZVSP⁽¹⁾ o misiji Europske unije za pomoć u integriranom upravljanju granicama u Libiji (EUBAM Libya). Odluka 2013/233/ZVSP prestaje važiti 21. svibnja 2015. Referentni financijski iznos naveden u njoj odnosi se na razdoblje od 22. svibnja 2013. do 21. svibnja 2014.
- (2) Odluku 2013/233/ZVSP trebalo bi izmijeniti tako da se razdoblje obuhvaćeno referentnim financijskim iznosom produlji do 21. svibnja 2015.
- (3) Misija EUBAM Libya provodit će se u kontekstu stanja koje se može pogoršati i koje bi moglo ugroziti ostvarenje ciljeva vanjskog djelovanja Unije kako su određeni u članku 21. Ugovora,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Odluka Vijeća 2013/233/ZVSP mijenja se kako slijedi:

1. Članak 11. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Voditelj misije osigurava zaštitu klasificiranih podataka EU-a u skladu s Odlukom Vijeća 2013/488/EU od 23. rujna 2013. o sigurnosnim propisima za zaštitu klasificiranih podataka EU-a. (*)

(*) SL L 274, 15.10.2013., str. 1.”;

2. Članak 13. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Referentni financijski iznos namijenjen pokrivanju rashoda povezanih s misijom EUBAM Libya za razdoblje od 22. svibnja 2013. do 21. svibnja 2014. iznosi 30 300 000 EUR.

Referentni financijski iznos namijenjen pokrivanju rashoda povezanih s misijom EUBAM Libya za razdoblje od 22. svibnja 2014. do 21. svibnja 2015. iznosi 26 200 000 EUR.”;

3. U članku 15. stavcima 1. i 2., upućivanja na „Odluku 2011/292/EU” zamjenjuju se upućivanjima na „Odluku 2013/488/EU”.

⁽¹⁾ Odluka 2013/233/ZVSP od 22. svibnja 2013. o misiji Europske unije za pomoć u integriranom upravljanju granica u Libiji (EUBAM LIBYA) (SL L 138, 24.5.2013., str. 15.).

Članak 2.

Ova Odluka stupa na snagu na dan donošenja.

Sastavljeno u Bruxellesu 20. svibnja 2014.

Za Vijeće
Predsjednik
A. KYRIAZIS

ISSN 1977-0847 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-0596 (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR